

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 5/2004

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,
každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Starší dorost (10-14 let): úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,30

Biblická výchova dětí a mladší dorost (7-10 let): čtvrtek 16,00 - 18,00

Odrost (15-17 let): čtvrtek 18,00 - 20,00

Úřední hodiny faráře PhDr. Luďka Rejchrtů:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

X. ročník, číslo 5 - květen 2004

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník. Vychází jednou měsíčně.

Redaktorka: Růžena Černá, red. rada: J.Čierná, A.Drápal, P.Říčan, M.Bedrníková, výkoná redakce:
R.Černá, M.Holá.

Uzávěrka: v neděli před schůzí staršovstva (druhé pondělí v měsíci).

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo mailem na adresu mscerny@volny.cz

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

SLOVA, SLOVA, SLOVA, SLOVA

Brána pokušení

Na titulní stránce je kresba Jany Wienerové z cyklu Brány:

Brána pokušení (V síti slov)

Příslaví 12,6: **Slova svévolníků jsou vražedné úklady.**

Svět je dnes přeplněn sítěmi. Chtě nechtě jsme zachyceni sítí slov. Některá informují, některá zahlcují, některá lákají, pokoušejí a klamou. Smrtelné pokušení staví jejich hodnotu naroveň, nerozlišuje. Boží slovo nás učí rozeznávat pravdu a lež, abychom neuvízli a neutonuli v množství slov.

Jana Wienerová

Mat. 12,37: **Nebot' podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.**

kresba Ivan Steiger "Bible v kresbách" (poznámka redakce internetové verze: na obrázku je znázorněn člověk a nad ním mrak slov plynoucích z jeho úst. Mrak se stáčí do šipky a útočí na člověka zezadu.)

Žalm 141,3: **Polož, Hospodine, stráž ústům mým, ostříhej dveří úst mých**

Lidová moudrost ujišťuje: "Vypuštěné slovo nechytíš ani párem koní." Slova, obzvlášť ta, jež v sobě nesou nějaký náboj zla, skutečně letí jako vítr a mohou těžce zranit, ba usmrtit lásku, důvěru či naději. V hněvu, hořkosti nebo vnitřní únavě můžeme snadno říci víc, než kolik druhý unese, a často i víc, než kolik bychom řekli v normální pohodě. A pak se to už nedá vzít zpět. Tím, že jsme se naučili mluvit, můžeme velmi vážně ohrožovat své bližní. A nejen je. Podle Ježíšových slov jsme svými ústy my sami ohroženi před Bohem. Vždyť se budeme zodpovídat z každého prázdného slova.

Žalmista prosí o stráž, která by hlídala nebezpečné dveře, za nimiž číhá zkáza. Protože na těch dveřích je naše jmenovka, prosíme o totéž - a ještě k tomu o milost a odpuštění. Jen boží milost nás bude hájit na soudu, kde proti nám budou svědčit naše vlastní slova.

Luděk Rejchrt - z knížky "Radost pro tvůj den"

RŮZNÉ

Noviny

Jsi novinami,

které Bůh denně posílá lidem. Jsi radostnou zprávou.

Tvůj život, to nejsou jenom titulky.

Z hloubky své víry máš dávat vědět o naději,

ke které jsme my křesťané povoláni.

Jsi nezaujatými novinami?

Jsi napojen na Boha?

Máš starost o slabé?

Ve tvých novinách nesmí chybět ani humor ani zábava.

Bud' radostným tiskem, ale ne povrchním.

Není vydávání tvých novin často ohroženo špatným duchovním

počasím tvé duše? Anebo snad dokonce někdy zastavíš

vydávání protože to vzdáš?

Nezapomeň, že vycházíš denně...

Přeji vám všem radostný tisk!

Z internetu**Církevní tisk**

Upozorňujeme na časopisy, které bývají na stolku v předsíni kostela. Jsou tam pro vás a jsou volně k rozebrání. (případně je můžete po přečtení vrátit pro další zájemce.)

Brána - sborový časopis

Protestant - nezávislý evangelický měsíčník

Modré z nebe - zpravodaj Diakonie ČCE

Třetí číslo je věnováno Diakonii, Diakonátu a Křesťanské službě. *(z příspěvku Pavla Tomana: ... Diakonie i křesťanská služba dělají totéž, jenom s jinými možnostmi a proto i jinými prostředky v jiném rozsahu. Dokud bude existovat potřeba pomoci bližnímu - a to bude v tomto světě zřejmě ještě dlouho - dotud bude existovat prostor jak pro "velkou" diakonii potřebující...odborné znalosti, tak pro drobnou diakonickou práci, k níž není třeba hned zřizovat instituci a najímat lidi. Stačí pár dobrovolníků, jejichž srdce je vědomě či třeba i nevědomě dotčeno Kristovým činem...)*

Množená kázání

Letáčky

STARŠOVSTVO**Zápis ze schůze staršovstva 10. května 2004****1. Hospodářské záležitosti**

- Kurátorka hvozdnického sboru, sestra Skuhrová, informovala o finanční situaci sboru. Požádala o prominutí dluhu z roku 1999 a dále o další půjčku, v případě, že se uskuteční brigáda na opravu fary. Staršovstvo souhlasí s odpuštěním dluhu Kč 10.000 a předběžně souhlasí s půjčením cca Kč 20.000 na 1 rok. Požadavek bude upřesněn do prázdnin.

- Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za duben - bez připomínek. Sběrka na Hlavní dar lásky činila Kč 7.110.
- o svatodušních svátcích bude vykonána sbírka na Diakoni, v červnu sbírka solidarity sborů.
- v souvislosti s přechodem na podvojný účetnictví v roce 2005 požaduje synodní rada, aby každý sbor jmenoval metodika, který bude ve spojení s metodikem SR - této práci se ujala M. Kolářová

2. Organizační záležitosti

- oprava nábytku - br. kurátor zařazuje truhláře, se kterým jednal T. Bedrník.
- mikrofon a zesilovače přezkoušel Ondřej Petr, zatím fungují.
- nátěr kostela - jednáno s lakýrníkem Petrem Munzi - rozpočet na nalakování venkovních oken, mříží, kostela a oplocení činí Kč 177.660. Práce budou provedeny o prázdninách, záruka 10 let. Rozpočet předložíme MÚ a požádáme o případné zvýšení příspěvku.
- čalouněný sedák na lavice - staršovstvo souhlasí, aby byla zakoupena látka dle předloženého vzoru.

3. Děti a Večeře Páně

Staršovstvo zvažovalo způsoby, jak je možno přistoupit k VP. Závěry projedná s vedoucími skupin dětí a mládeže a s rodiči.

4. Různé

- při příští schůzi staršovstva bude vyprošeno požehnání pro vedoucí letních táborů
- 31.5. se v ECM koná benefiční koncert pro Středisko Diakonie
- 13.-16.5. se na Vinohradech koná zasedání synodu.
- v druhé polovině června (datum bude upřesněno) předvede v našem kostele trojice herců z katolické církve hru "Pilátova žena"

ZE ŽIVOTA BRANICKÉHO SBORU

Křest

v neděli 18. dubna 2004 byla pokřtěna Sandra Baborovská

Požehnání

v neděli 25. dubna jsme byli svědky požehnání Kláře Petrové

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Úvod

Uvádíme druhou část zpráv, které zazněly na výročním sborovém shromáždění v neděli 28. března 2004 a nevešly se do minulého čísla Brány.

O jedné skupince

Ve sboru již dlouho působí několik skupinek vzešlých z prostředí mládeže. Nezávisle na nich se po delší dobu také schází skupinka dospělých (odhadem tak šest let). Počet kolísá mezi 4 a 14 a v čase se hodně proměňuje. Scházíme se zhruba každou druhou neděli večer, poslední rok většinou u Bruncků. Setkání trvá 2 hodiny, během kterých dojde na společnou i osobní modlitbu, zpěv, biblický výklad a povídání o tom, s čím se ve svém životě potýkáme. Je to trvalý zápas o to, abychom se uměli navzájem otevřít a modlitebně nést.

Aleš Drápal

Zpráva o stavu staršího Dorostu

Starší dorost má za sebou rok a kousek fungování v novém složení, takže je možná již čas na opatrné zhodnocení změn, provedených vloni v lednu. Stále se scházíme v úterý od 17 do 19 hodin zde v kostele, náplní schůzek jsou kromě her (které nyní mírně převládají) také biblické programy a - pokud možno nenápadná - výuka různých táborských dovedností (uzlování, práce s mapou, morzeovka apod.). Vytrvale a odvážně mezi nás jednou měsíčně dochází bratr farář s vyprávěním (či vyučováním) o historii církve. Počet "přihlášených" dětí se od září mírně zvýšil (ze 7 na 9), takže průměrná účast na schůzce je nyní někde mezi sedmi a osmi "kusy".

Horší je to s účastí na akcích - do prázdnin se nám vloni vícedenní výpravu nepovedlo uspořádat vůbec (zvládli jsme pouze jednodenní sobotní výlet do Koněprus), na podzimních prázdninách na Šumavě bylo pět dětí, na pololetní výpravě v Dubičně šest; výprava plánovaná teď na Velikonoce byla pro velký zájem zrušena. Snažíme se situaci vnímat z té pozitivní stránky (intenzivní rodinný život je samozřejmě skvělá věc), ale bez prostoru pro budování vztahů, který výpravy poskytují, je dorostová práce pro nás pochopitelně složitější. Navzdory tomu a navzdory jiným úskalím, které se objevují v převážně chlapecké skupině (máme na dorostu momentálně pouze dvě dívky) o průměrném věku 12 let, vnímám loňské rozdělení a "omlazení" dorostu jako pozitivní.

Rámec staršího dorostu přesahuje účast na Biblické stezce (závody trojčlenných hlídek, pořádané Dorostovou unií Církve bratrské), které se účastní též starší borci z Odrostu: Vloni se dvě z našich hlídek (ve složení Marek a Adéla Pospíšilovi + Jakub Drápal a Lukáš Drápal, Prokop Stralczyňský + Tomáš Michal resp. Katka Holá) probojovaly do celorepublikového finále a obsadily zde hezké čtvrté resp. páté místo. Letos se na Stezku opět připravujeme a doufáme, že budeme ještě úspěšnější.

A když jsme u těch seznamů jmen, rád bych jmenoval a veřejně poděkoval svým spolupracovníkům: Marii Markétě Zvánovcové i Martině Sýkorové, která na vedení staršího dorostu podílela až do listopadu.

Michal Jungmann

Tábor pro menší děti - Lysá 2003

Tábor pro menší děti se konal již druhým rokem v Lysé, což je malá vesnička vzdálená asi 10 km od Havlíčkova Brodu. Na táboře bylo 20 dětí, 10 vedoucích (Jana Harváňková, Petr Holas, Jan Zvánovec, Katka Slabá, Anička Burjánková, Klárka a Michal Mazných, Michaela Bedrníková, Miloš Pechar, Petra Zemanová) a 2 malé děti manželů Mazných.

Pobývali jsme na statku, který patří jedné rodině ze sboru v Horní Krupé a v současnosti je neobydlený. Několik dětí a všichni vedoucí byli ubytováni ve stanech na zahradě.

Náplň tábora byla již tradičně tvořena více složkami. V duchovních programech se děti dovídaly o Nehemjášovi a stavbě Jeruzalémských hradeb. Volně na toto povídání navazovaly nápadité a časově nejrozsáhlejší hry v terénu, na kterých se unavily leckdy nejen děti, ale i vedoucí. Při hrách byly děti rozděleny do 3 družinek. Za úspěchy dostávala každá družinka papírové cihličky, které po nalepení na zeď symbolizovaly znovu postavené hradby Jeruzaléma.

Během tábora se uskutečnilo 11 výtvarných programů - namátkou - origami, stavění hradů z cukru, tvorba gotických oken, nechybělo ani tradiční batikování triček. Některá dílka z výtvarů - malování kamenů a keramiky - věnovaly děti na podporu stavby dětského hospice v Malejovicích.

Během tábora si děti mohly osvojit i některé dovednosti jako čtení v mapě, luštění šifer, znalost morseovky, poznávání květin a stromů apod. Volný čas trávil děti hraním různých, hlavně míčových her.

Samozřejmě jsme také zpívali, cvičili a běhali na rozevičkách a pochutnávali si na dobrém jídle. Jedno odpoledne pro nás děti nachystaly divadelní představení.

Na rozdíl od loňského roku, kdy bylo vody nadbytek, nás letos trápil spíše její nedostatek. Také vos bylo přítomno nevídané množství. Vzhledem k velmi teplému počasí jsme se často chodili koupat do asi 3 km vzdáleného koupaliště. Koncem tábora přespaly některé děti mimo obvyklé tábořiště. V neděli jsme podvkrát byli na bohoslužbách v Horní Krupé.

Tábor byl zakončen celodenní táborovou hrou, při které se děti setkaly s mnoha postavami a nakonec našly cestu k pokladu.

Z tábora jsem se vrátili všichni v pořádku a jsme velmi vděční za Boží ochranu během celého tábora, za krásné počasí i příležitost k tomu, účastnit se této akce.

Michaela Bedrníková

Zpráva o průběhu tábora Pecka 2003

Můj hlavní dojem z loňské tábora lze shrnout jedné větě o dvou slovech: "Konečně sucho!" Po třech letech deště, bahniště na místě hřiště a podobných legrací jsme si vloni suché a tropické počasí jaksepatří užili (včetně toho, že voda nebyla ani ve studni:-).

Tábora se zúčastnilo 31 dětí od 9 do 15 let - naše obavy ze čtyřicetihlavého zástupu, dané předloňskou zkušeností (34 dětí + několik odmítnutých), se naštěstí nenaplnily. Tábor se konal pochopitelně opět na tábořišti Pecka v obvyklém termínu od 2. do 16. srpna. Vedoucích nás bylo celkem deset, což není úplně málo, ale přesto bych rád všechny své spolupracovníky uvedl jmenovitě a zároveň jim tímto veřejně poděkoval: Saša Slabý, Jana Kusáková (nyní již Kalendová), Jožka a Martina Sýkorovi, Jarmila Šmídová, Jakub Joe Čierný, Jitka Padruňková, Jana Stralczynská a - vloni poprvé jako vedoucí - Marie Markéta Zvánovcová.

Námětem celotáborové hry byl sedmý díl Letopisů Narnie C.S.Lewise "Poslední bitva", pojednávající o posledních dnech země Narnie, a toto téma se promítlo i do biblických programů, které vycházely - pro dětský tábor možná trošku netradičně - z knihy Zjevení. Jako novinku jsme vloni zavedli rozdělení biblických programů na dvě skupiny (obvykle mladší / starší, jednou však též holky / kluci). Obě skupiny probíraly paralelně shodné téma, ale každá způsobem a v rozsahu, který jí více

vyhovoval - novinka se myslím osvědčila a rádi bychom v ní pokračovali i letos.

Kromě již zmíněných her a biblických programů tvoří náplň tábora i dopolední - převážně "rukodělné" - činnosti, jež jsme vloni zkusili organizovat formou volitelných "seminářů" - i zde myslím budeme v novém způsobu pokračovat. Jako každý rok se cca třetina táborníků (dětí i vedoucích) scházela ráno a večer na Klubu Johanna Jana Jakuba Hösela ke společnému čtení z Písma (podle Hesel Jednoty bratrské, převedených do táborového Duchníčku), zpívání a modlitbám.

Nemám po ruce zdravotní deník, ale vážné nemoci i vážné úrazy se nám myslím i vloni vyhnuly - obě situace, která vážně vypadaly a nemusely dopadnout dobře (podivný úraz na hlavě i pád malé Elišky do žhavého popela) s Boží pomocí dobře dopadly.

Co se financí týče, skončil tábor mírnou ztrátou (3733 Kč při příjmech 60450 Kč a výdajích 64183 Kč), což je dáno jednak množstvím poskytnutých slev sociálně potřebným rodinám a druhak též vyššími náklady na dopravu (poprvé jsme si vloni najali auto na dopravu materiálu).

Místo závěru výhled do budoucna: Bude-li staršovstvo souhlasit, rádi bychom - s Boží pomocí - od 31. července do 14. srpna uspořádali na Pecce další - již dvanácté - pokračování.

Michal Jungmann

Výroční zpráva YMCA Braník 2003

Uplynulý rok byl pro naše dosud převážně vodácké společenství zcela vyjímečný. Po zkušenostech s rozvodněnými řekami (Lužnice 1997 a Hron 1999) a záplavách předchozího roku jsme prožívali období katastrofálního sucha. Plánovanou jarní vícedenní akci jsme dokonce pro nedostatek vody museli zrušit. Ačkoliv naše modlitby za déšť sucho neodvrátily, uvědomovali jsme si na všech akcích Boží požehnání: podařilo se nám úspěšně zrealizovat **obě tréninkové víkendovky na Sázavě**, na rumunské řece **Crisul Repede** jsme byli svědky toho, jak se mokré kameny v prázdném řečišti přes noc změnil v obstojně sjízdnou říčku a deště před odjezdem na dětský tábor na **Otavě** na potřebných 10 dní odvrátily dlouhotrvající vysychání řeky. Neobvykle příjemné počasí jsme také zaznamenali během putování po rumunských horách.

Jak jsme si předsevzali, uskutečnili jsme kromě tradičního **týdenního sjezdu řeky pro mládež, dětského putovního vodáckého tábora a zimního silvestrovského pobývání na horách** dvě nové akce. V druhé polovině července podnikla 14-ti členná výprava první **pěší expedici po rumunských horách a jeskyních**. Ačkoliv život v této pro nás exotické zemi byl v mnohém velmi dobrodružný, krása putování ve volné krajině Bihoru mnohé nadchla a zdá se, že podobné akce budou následovat. Třetí týden v srpnu se skupinka odrostlých účastníků dětských táborů **vypravila po jižních Čechách s vozem a s divadelním představením Královna Koloběžka První**. Nevšední projekt od všech vyžadoval značné nasazení nejen během týdenního "turné", ale i při přípravách kulís, kostýmů a rekvizit, učení rolí a divadelních zkouškách. Přestože se jednalo o akci ojedinělou, prožívali její účastníci úzké společenství a zakoušeli obdobně jako na letošních dalších akcích potřebu osobního vkladu každého jednotlivce.

Na bohatém programu spolupracovali osvědčení dlouhodobí spolupracovníci (Marie, Anna, Tomáš, Jirka, Joe, Eustác, MMZ, Markéta, Zuzka, Egon), mladší spolupracovníci, kteří se na vedení akcí podíleli poprvé (Petr, Jana, Magda, Michal, Ivo, Pája) i zcela noví dobrovolníci (Ora a Brain). Letos se akcí YMCA Braník celkem zúčastnilo 79 osob od 9 do 35 let. Více než polovina z nich (45) se zúčastnilo vícero akcí (největší nadšenec - Katka absolvovala 6 akcí ze 7). 12 účastníků akcí v roce 2002 starších 16-ti let s námi v roce 2003 už nikam nejelo, za to přibylo 27 nových tváří od 9 do 25 let.

Na akcích jsme se potýkali s mnoha technickými problémy (doprava, nedostatek vody v řekách, zásobování), učili jsme se pracovat v týmu, povzbuzovat se a napomínat se navzájem, snášet se navzájem v lásce, odpouštět si, každý den spoléhat na Boží milost a společně k Němu přistupovat v modlitbě ... V neposlední řadě jsme také vděční za to, že jsme neutrpěli žádnou škodu, nikdo nebyl vážněji zraněn ani nemocný.

Děkujeme Bohu, všem lidem, kteří vlastním usilím přispěli ke zdaru akcí, všem, kteří nás povzbuzovali a podpírali svými přímluvami, všem kdo nám poskytli materiální a finanční pomoc, jmenovitě Michalovi Maznému, YMCA v ČR a MŠMT.

Díky výborné spolupráci Petra Kulhavého (Braina) a Egona Čierného má YMCA Braník svou rubriku na branických internetových stránkách, kde najdete aktuální informace o naší činnosti a kde by se v budoucnu měly objevit i krátké texty a fotografie z minulých akcí.

V současném období mezi uplynulými a připravovanými akcemi se YMCA Braník snaží hlouběji řešit otázku svého působení v tomto sboru a v okolním světě. V otevřeném širším plénu diskutujeme o smyslu, poslání a náplni práce občanského sdružení.

18. dubna dá-li Pán, chceme na mimořádné valné schůzi zvolit nový výbor, který by vedl branickou YMCu v příštím dvouletém období.

Tomáš Bedrník

KONCERT PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ

Pozvání na ne zcela běžný koncert

Na tabuli v předsíni kostela delší dobu visela pozvánka na koncert dívčího sboru ADASH. Vzhledem k tomu, že jsem se na dnešním koncertu v sálu BJB na Vinohradech setkala jen s jednou členkou našeho sboru, rozhodla jsem se, že vám tuto skvělou vokální skupinu představím.

Prof. Tomáš Novotný učí na ostravské universitě hebrejštinu a protože to není jazyk z nejméně, rozhodl se, že to svým posluchačkám trochu zpříjemní. Poněvadž je mimo jiné i výborným muzikantem, začal je seznamovat s židovskou písňovou literaturou. Brzy to všechny chytlo tak, že nezůstalo jen při interním zpívání. K hebrejštině přibyl i jazyk jidiš, kterým kdysi mluvili také pražští Židé. V současné době má sbor (s mimořádně dobrými hlasy) za sebou už 150 koncertů, mimo jiné i turné po USA. V letošním roce byli přizváni k účinkování na Pražském jaru.

A teď se obloukem vracím k titulku. Dr. Tomáš Novotný v závěru koncertu ohlásil, že pro ty, kteří mají hlouběji do kapsy, zazpívá sbor celý repertoár pro Pražské jaro den před koncertem ve Španělské synagoze, tj. v pondělí 31. května 2004 v modlitebně Evangelické církve metodistické v Praze 2. Pokud se necháte pozvat, budete překvapeni, jak je ta hudba radostná. A je-li některá skladba zádušná, je o to krásnější. Koncert je pro branický sbor zajímavý i tím, že je pořádán ve prospěch Střediska Diakonie pro zrakově postižené, nad nímž máme patronát.

Nechte se pozvat, určitě nebudete litovat!

Drahlava Rut Nývltová

Benefiční koncert ve prospěch Střediska pro zrakově postižené

Pondělí 31. května 2004 v 18,30 hodin
Evangelická církev metodistická, Praha 2, Ječná 19

židovské písně zazpívá dívčí vokální skupina

ADASH

řídí a slovem provází Tomáš Novotný

PRVNÍ MÁJ U SLABÝCH

Tradiční prvomájové setkání

Ve zprávě staršovstva o životě sboru v roce 2003 se objevil pod nadpisem "Společný život" bod "prvomájové tradiční setkání na chatě Slabých v Černíkách u Prahy".

"Tradiční" znamená v minulosti několikrát úspěšně uskutečněné a očekávané i v dalších letech. Tradice se ctí a dodržuje. Děti i po letech vzpomínají, jak se v jejich rodině slavily vánoce, co vyváděly o prázdninách s bratranci a sestřenicemi na chalupě u babičky, jak se celá rodina setkávala při oslavě narozenin. Společně prožívané chvíle, které budují vědomí sounáležitosti a zařazenosti. Totéž se může dít i v širší rodině sborové. Vzácné chvíle prožívané spolu s druhými, na které se těšíme a na které rádi vzpomínáme.

Manželé Slabých před (snad deseti) lety pozvali několik spřátelených rodin s dětmi na svou soukromou chatu. Další rok pozvání rozšířili na všechny členy sboru, a tak to i zůstalo. Stala se z toho tradice: přijede kdo chce, někdy dvacet lidí, někdy i osmdesát, někdo přijíždí každý rok, někdo se objeví jen jednou, všichni odjíždějí spokojeni. Manželé Slabých počítají s tím, že prvního května musí být chata a zahrada připravena na invazi, že oni sami stráví jeden den nákupem chlebů a limonády a vařením polévky pro předem neznámý počet lidí a jeden další den likvidací nanesené špíny a případných dalších škod. Vědí do čeho jdou, a přesto to nepokládají za zbytečnou zátěž, která je připravuje o klid a odpočinek po pracovním vypětí všedních dnů.

Tradice prvomájového setkání se neporušila ani letos. Kdo chtěl, šel na procházku do lesa a pak pod odborným vedením Jaro Křivohlavého kreslil sebe a své nejbližší, aby se následně dozvěděl, jaký je jejich vzájemný vztah.

Skupinka zájemců o výtvarnou práci obklopila Jarku Pecharovou a pod jejím vedením pomocí lepidla a ubrousků měnila hrnky, kořenáče a kameny na umělecká díla.

Na trávníku za chatou se utvořil kroužek mládeže kolem hracího plánu společenské hry, milovníci zahrádkaření se vypravili k zahradníkovi v sousedství obdivovat jeho skalku a bonsaje, někdo hrál ping-pong, někdo si na ohni opékal špekáčky, některé skupinky si jen tak povídaly, všude se batolily malé děti a pobíhali psi.

Nikdo nikoho nenutil k nějaké činnosti, každý si dělal co chtěl. Prostě pohoda.

RČ

Rejchrt, Luděk: Na horách ležící.

Dějiny evangelického sboru v Křižlicích. Vydalo Nakl. Pierot, Praha.

Není divu, že farář, který je zároveň doktorem filozofie oboru historie, napíše knížku o svém prvním sboru. Rozumíme mu, když nám hned v úvodu řekne: "Pokusil jsem se vyprávět dějiny sboru, který mezi luterskými sbory byl největším a nejvýznamnějším. ...Vznikl tak obraz, který naznačuje podobu sborového života. Je zaplněn tvářemi postav, jež se mi staly blízkými, když jsem viděl v jejich tvářích slzy, radost, naději i sklíčenost." A tak tomu v této knize skutečně je.

Sledujeme z počátku rychleji, později pozvolněji to, co se dělo prakticky po Bílé hoře na severu Čech pod vrcholy Krkonoš. Rozhlédneme se po době předtoleranční, abychom lépe porozuměli tomu, co probíhalo v době, když byl vydán Toleranční patent v obcích, kde zcela nevymizela evangelická zbožnost a kde v zapadlých chaloupkách vesničané životně lpěli na čtení bible. Jak se zdá byla to právě láska k Písmu svatému a k víře otců, která je motivovala vstoupit do nezajištěné existence tolerančním patentem Josefa II. trpěného evangelického společenství.

Kladem knihy, kterou nám náš dobře známý autor předkládá, je citování autentických dochovaných dokladů jak z křižlického archivu, tak ze zdrojů, které v seznamu použité literatury autor taktně označuje termínem "netištěné prameny". Tyto zdroje nám dovolují lépe porozumět tomu, co probíhalo v srdcích a hlavách členů křižlického sboru. Jiným kladem je dobrá autorova znalost dějin, zvláště pak doby potoleranční. Díky tomu máme možnost lépe porozumět tomu, co probíhalo na severu Čech v rámci nejen českého, ale i evropského dění.

Pro ty, kteří nejsou tak dobře obeznámeni s dějinami evangelických sborů na sever od čáry Hradec Králové-Mělník je v knize mnohé, co bílá místa dosavadních neznalostí vyplní. Jde zde nejen o to, co se odehrávalo v oblasti, kde se podle Aretinovy mapy prohání démon - pohádkově vymodelovaný do postavy Rybrcoula - Krakonoše, ale i tam, kam křižličtí přišli a zakládali tam evangelické sbory - viz např. založení sboru v Nymburce, případně s kým (se kterými sbory) se křižličtí stýkali a jaké byly jejich vztahy k okolním sborům v krkonošském podhůří.

Kdo by v knize hledal hlubokou teologickou problematiku, krystalizaci církevního protestantského uvědomení, bude zklamán. Jak autor ukazuje, byly to velice často finanční problémy sboru - placení faráře, případně i evangelického učitele, shánění peněz na stavbu a opravu jak kostela a fary, tak i školy, co zaměstnávalo duchovní pastýře sboru. Na druhé straně nám hlubší vhled do toho, co se odehrávalo v průběhu století v tomto sboru, ukazuje, jak to vypadalo v realitě se vzájemnými vztahy mezi lidmi jak ve sboru (i mezi farářem a členy staršovstev), tak mezi evangelíky a katolíky v podkrkonoší.

To, oč v knize jde, vyjadřuje autor velice výstižně: "Není to pout' za poezií, ale jen hledání zavátých stop společenství, které má všechny lidské prvky, ale které ...má v sobě víc: přítomnost Ježíše Krista, v jehož jménu se toto společenství scházelo a schází. Ten, který propůjčuje lidem své jméno, je oním světlem, jež působí, že vidíme i své stíny, plíživé a těžké, vrhané věky, staletími." (181).

Jaro Křivohlavý

Poznámka: Tuto knihu je možno objednat jednak v Kalichu, jednak přímo ve sboru Českobratrské církve evangelické, v Praze 4 Braníku (147 00), Modřanská 118.

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

Výstava obrazů Máši Šormové

Zveme na výstavu obrazů

MÁŠI ŠORMOVÉ

česká krajina a pražské motivy

30.5.2004 - 5.6.2004

denně od 15 do 17,30 hod.

v objektu bývalé **zvonice** vedle modřanského kostela

spojení tram. 3, 17 stanice Nádraží Modřany

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)